

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de novembre del 2017

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 17 de febrer del 2015 la representació processal de la A va formular demanda contra el Sr. E.N.C. en reclamació de la suma de 122.641,63 euros, import de les despeses mensuals d'internament del seu pare des de l'any 2008 fins el moment de la defunció del Sr. B.N.E., més interessos i costes.

II.- El dia 10 de març del 2015 el Sr. E.N.C. va presentar un escrit mitjançant el qual aixecava l'excepció de prescripció de l'acció i, subsidiàriament, sol·licitava que es dictés Sentència desestimant íntegrament la demanda de la part agent i condemnant a l'adversa al pagament de les costes processals, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

III.- Per sengles escrits de dates 31 de març i 21 d'abril del 2015 les parts litigants replicaren i duplicaren en el sentit acostumat i en el seu escrit de dúplica la part defenent va aixecar l'excepció de manca de legitimació passiva ad causam.

IV.- La Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 21 de febrer del 2017 va decidir:

“Primer.- Donar lloc a l'excepció de prescripció al·legada per la part defenent en el seu escrit de contesta a la demanda, i tenir en compte que la reclamació es limitarà al deute existent a comptar del mes de gener del 2012.

Segon.- Que estimant parcialment la demanda presentada per la representació processal de la A contra el Sr. E.N.C., hem de condemnar a aquest darrer a abonar l'import que s'acrediti, a comptar del desembre del 2012 i fins a la defunció del Sr. B.N.E., en concepte de mensualitats impagades, juntament amb els interessos legals devengats des de la data de contesta a la demanda, a saber el dia 10 de març del 2015, fent imposició de les costes judicials ocasionades a la part defenent, inclosos els honoraris d'advocat i de procuradora.”

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació el Sr. E.N.C. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, sol·licita que s'estimi la excepció de manca de legitimació passiva formulada per ell, desestimant íntegrament la demanda plantejada per l'adversa i imposant a aquesta les costes del procediment.

VI.- Contra la mateixa resolució formula igualment recurs la representació processal de la A i, en virtut dels arguments que es recullen en les seves conclusions, sol·licita que es desestimi l'excepció de prescripció plantejada per l'adversa, condemnant al Sr. E.N.C. al pagament de la totalitat del deute contret amb la seva mandant, juntament amb els interessos generats des de la data de la contesta a la demanda i les costes del procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI

FONAMENTS DE DRET

I.- No és objecte de debat en les presents actuacions que el Sr. B.N.E. va ser admès a la AB el 29 de maig del 2007, en un primer moment, en règim de centre de dia i, posteriorment, ocupant una plaça d'estada permanent fins el dia de la seva mort, el dia 7 de maig del 2015 (foli 122). Tampoc es discuteix que l'any 2011 el Sr. B.N.E. va ser declarat incapaç i es va nomenar tutor seu al seu fill el Sr. E.N.C., que havia anat satisfent les despeses d'internament del seu pare al Centre no se sap si amb diners propis, de la família o del seu pare, ni que l'any 2011 l'agent va enviar una carta al defenent reclamant-li la suma de 44.901,83 euros pel cost de l'estada del seu pare al Centre del qual era titular, raó per la qual el Sr. E.N.C. va demanar autorització per vendre unes unitats immobiliàries propietat del seu pare, autorització que li va ser concedida, saldant així el deute contret.

No obstant, el mes de març o abril del 2012 el Sr. E.N.C. va deixar de pagar novament les despeses d'estada del Sr. B.N.E. a la Residència on s'allotjava, com manifesta la Sra. E.R., directora del Centre AB (foli 161 en relació al 117), i en el moment de la presentació de la demanda que dóna origen al present procediment el deute ascendia a 122.641,63 euros, que van ser objecte de la demanda formulada per la representació processal de la A contra el Sr. E.N.C. El defenent va oposar a la demanda les excepcions de prescripció de l'acció i de la seva manca de legitimació passiva i la Sentència que és objecte del present recurs estima la primera, considerant que l'agent només podia reclamar les despeses dels tres darrers anys, és a dir els deutes generats a partir del mes de gener del 2012 i desestima la segona, entenent que el defenent va contractar l'estada del seu pare en nom propi.

II.- El Sr. E.N.C. s'alça contra la decisió de la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 21 de febrer del 2017 sol·licitant que s'estimi l'excepció de manca de legitimació passiva formulada per ell i es desestimi la demanda plantejada per la A, argumentant que la dita resolució considera que va ser el recurrent qui va contractar amb l'agent en nom propi l'estada del seu pare amb la residència de la qual aquesta és titular, raó per la

qual havia d'abonar les despeses que aquesta havia generat, però que de les actuacions i de les declaracions de les Sres. E.R.C. i C.T.U. es dedueix que ell va actuar sempre en nom del seu pare i aquest argument s'ha d'estimar.

En primer lloc, és cert que, malgrat la sol·licitud d'admissió a la AB es va fer a nom del Sr. B.N.E. (foli 21), com reconeixen tant la Sra. E.R. (foli 161 en relació al 117), com la Sra. C.T.U. (foli 164 en relació al 119), la signatura que consta al seu peu s'assembla moltíssim a la que apareix a la contesta a la demanda del Sr. E.N.C. No obstant, no s'ha fet una pericial en aquest sentit, però, fins i tot si s'hagués demostrat que la firma que consta al peu de la sol·licitud correspon al Sr. E.N.C., això no comportaria automàticament que es pogués entendre que havia contractat els serveis del Centre a on havia de residir el seu pare en nom propi, sinó més aviat que ho havia fet en nom d'aquest, que era qui se'n beneficiava, però que, atesa l'edat avançada i la malaltia que patia el seu progenitor, va ser ell qui va omplir la sol·licitud i la va signar.

III.- En el mateix sentit, si examinem els rebuts que va presentar l'agent i que consten a les actuacions (folis 26 i ss) veiem que aquests van dirigits al Sr. B.N.E. i al Sr. E.N.C. de tal manera que l'agent sembla considerar que el primer va actuar en nom propi i el segon avalava aquesta actuació.

Cal tenir en compte igualment que a la carta dirigida pel Sr. E.N.C. a la AB que consta al foli 155 de les actuacions, no es parla mai d'una actuació personal seva en relació a l'estada del seu pare a la residència de la qual és titular l'agent, sinó que es fa referència a la situació econòmica de la família, a que *“vam tenir que ingressar el meu pare”* actuant ell exclusivament en el seu rol de *“principal de la família”*.

S'ha de destacar també que, en principi, cal pensar que ningú assumeix els deutes d'un altre a menys que es mostri que existeix un pacte en aquest sentit, o que el que paga està obligat a fer-ho legalment i, per tant, cal presumir que els diners utilitzats per pagar un deute són del deutor, encara que els administri un altre.

D'altra banda, l'any 2011 el Sr. B.N.E. va ser incapacitat i el Sr. E.N.C. va ser nomenat tutor seu, com reconeix l'agent en la seva demanda i, en aquest concepte, va demandar autorització per vendre un immoble del seu pare, que se li va concedir a l'Aute de data 29 de juliol del 2011 (foli 24) i amb els diners obtinguts va saldar el deute pendent amb l'agent. Per aquesta raó, no se sap si abans del seu nomenament el recurrent va pagar les despeses d'aquest amb diners propis, o d'algué de la família, però en el moment en què es va generar el deute que se li reclama, el mes de març o abril del 2012 quan es van deixar de pagar novament les seves despeses, com es desprèn de les declaracions de la Sra. E.R., el Sr. E.N.C. ja havia estat nomenat tutor del seu pare i, per tant, cal presumir que a partir d'aquell moment va administrar els béns del tutelat i amb ells va pagar les despeses del seu progenitor, sense que s'hagi provat que aquests fossin insuficients per cobrir-les. De fet el que presumeix l'agent en el seu escrit de data 27 de maig del 2015 (foli 124) és que el Sr. B.N.E. tenia béns suficients per respondre dels seus deutes, ja que en ell demana que s'asseguri el patrimoni del citat senyor, travant embargament sobre tots els seus béns, ordenant el bloqueig dels seus comptes i mantenint aquestes mesures fins que s'obris la successió, en flagrant contradicció amb la demanda que dona origen al present procediment, raó per la qual l'Aute de data 1 de juny del 2015 desestima aquesta petició, atès que es sol·licita l'embargament dels béns d'una persona que no és, ni ha estat part del present procediment, raons totes elles que porten a estimar l'excepció de manca de legitimació passiva aixecada pel defenent i desestimar la demanda formulada contra ell.

Finalment, el defenent hauria de respondre d'aquests deutes si l'agent hagués provat que el difunt l'havia nomenat hereu seu i havia acceptat l'herència sense benefici d'inventari, però aquest fet no ha quedat acreditat i encara que, com a fill seu, seria un dels seus legitimaris, juntament amb la seva germana, aquest fet podria comportar que es veiés reduïda la seva legítima per raó dels deutes del causant, però mai que respongués dels mateixos amb el seu patrimoni. Per aquesta raó, la demanda s'hauria de dirigir, en tot cas, contra els ignorats hereus del Sr. B.N.E. i si el Sr. E.N.C. era un d'ells hauria de respondre del deute del seu causant amb el patrimoni que

hagués rebut, o fins i tot amb el seu propi si no havia acceptat a benefici d'inventari.

IV.- En estimar el recurs formulat pel Sr. E.N.C. no procedeix pronunciar-se en relació al que formula la representació processal de la A que implícitament es desestima, no fent especial pronunciament sobre les costes d'aquesta alçada en relació a cap dels dos recursos, el primer perquè s'estima i el segon perquè entenem que es dedueixen de les actuacions que l'agent podia haver incorregut en dubtes raonables sobre el concepte en el qual actuava el Sr. E.N.C. i això en virtut de la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat pel Sr. E.N.C. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 21 de febrer del 2017, que REVOQUEM íntegrament, desestimant també íntegrament la demanda formulada per la A contra el citat senyor, sense fer especial pronunciament sobre les costes d'aquesta alçada.

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la A contra la mateixa resolució, sense fer especial pronunciament en relació a les costes del seu recurs.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-